

UJVIDÉKI HIRLAP.

POLITIKAI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik minden SZOMBATON.

Előfizetés: egész évre 6 frt, félévre 3 frt,
negyedévre 1.50 kr

Egyes szám kapható a kiadóhivatalban.

Felelős szerkesztő:

dr. Nemes Sándor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Erzsébet tér 6-ik sz.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

Hirdetések díjszabály szerint.

Petőfi.

Ötven éve, hogy a nagy idők nagy fia örökre behunyta szemét.

Mintha az ideális célokért való rajongás, ez az isteni szikra, mely az élő lények legnemesőbbjévé teszi az embert, is vele együtt kihalt volna.

Most itt az alkalom, hogy a haza megemlékezzék ideje előtt elvesztett szeretett fiáról. Mert szereti a haza ma is. De szereti-e úgy, mint a hogyan ő szerette hazáját? Nézzetek végig az ezer évi dicsőségeken, nézzetek végig az ezer évi sanyargatásokon, emlékezzetek vissza mindazokra a hős honfiakra, a kikiről tudatra ébredt lobbanékony ifju lelkünkben. Gigasalakok teremték és nézzétek őt, van-e köztük egy is, a ki forróbban, aki igazabban szerette hazáját?

Hiszen igaz, hogy mint lírai költő úgy meg tudta pengetni a sziv legrejtettebb húrjait, mint senki más. De nem ez a nagyobb Petőfi. A nagy, a dicső Petőfi az, akit hazáját végtelenül szerető szive a tett helyére visz. Nemcsak hogy ő harcol, nemcsak hogy ő hagyja ott a harczmezőn életét — a szabadságharczban sok volt a hős és vértanu — de ki az, aki úgy fel tudta hevíteni a haza iránti érzelmeket, ki tudta jobban szítani, ki tudta így ébren tartani édes hazánk iránti szeretetünket, hitünket? Ki tudta így megvédeni a nemzeti önértéket, ki csüngött gyengédebben valaha hazáján, a melynek mindig csak a szebbik, a jobbik tulajdonságot látta és csak a hol magasabbra, magasztosabbra akarta vinni, sujtott erős szatirával, de mindig igaz szeretettel. Mutassatok nemzetet, melynek fia jobban, igazabban szerette hazáját. A bibliai idők, a régi görög és római történet melyik alakja nagyobb e herosznál?

A számítás rideg korszakában, az érzelmekben szegény századvégben, a materializmus jegére egy fényes lángsugár vetődik. Emlékezzünk. Emlékezzünk azokra az időkre, amelyek nagy események közepette óriásokat láttak. Még csak annyi számítás se férközhetett akkor a magyar lelkébe, hogy legdrágább kincsével: életével törődött volna. Szívesen feláldozta egy ideális fogalomért: hazájáért.

Lehetnek ma, akik ezt nem értik; akárcsak a süketnek tartanánk előadást a hallásról. De akkor nem volt a magyar süket. Amikor meghallotta, hogy veszély-

ben a haza, megértette mindenki. Megértette, hiszen Petőfi mondta. Szívéből elhatolt szava minden magyar szívébe, meghallották palotákban, gunyhókban, hegyen, völgyön, rónaságon. És a ki meghallotta, az nem gondolt szülőre, gyermekre, hitvesre, csak az az egy gondolat uralta egész lényét és ösztökölte hős cselekedetekre: „Hi a haza!”

A szabadságharcz legnagyobb, legvonzalmasabb alakját bámuljuk Petőfi-ben. Évszázadok legromantikusabb perczében szállt égbe nemes lelke, befejeződött ifju élete éppen akkor, amikor elvégezte pályafutását. És a mikor ihlettséggel énekl: „Egy gondolat bánt engemet, ágyban, párnák közt halmi meg”, mintha megszökölt volna benne látnoksága, amely előre sejtette vele, hogy nem puha ágyon, hanem azon a harczmezőn fog elszendergni, amelyet annyira dicsőített.

Hirtelen letűnt az égről, mint a tűndöklő csillag elvész a nagy mindenségben. Elvesztettük nyomtalanul. De megmaradt emlékezete. Megmaradt hiven, semmi rozsdá se marja.

És a mig magyar leszen e hazában, örökön-örökké meg fog maradni szívében a nagy, a dicső nemzeti hős,

Legyen áldott az ő emlékezete!

Ujdonságok.

(Előléptetés.) Ő Felsője a király az igazságügyminiszter előterjesztésére rétháti Kovácsics Józsefet, a helybeli járásbírószág vezetőjét a VII. rangosztályba sorozta kir. bírák létszámába léptette elő. Nagyszámu barátai és tisztelői szerdán este a „Mayer-szálló”-ban megtartott fényes bankettel ünnepelték meg ezt az alkalmat.

(Eljegyzés.) Dr. Lustig Nándor ujvidéki ügyvéd eljegyezte Fleischer Fanny kisasszonyt Belgrádból.

(Országos vásár Ujvidéken.) A legközelebbi országos vásár városunkban augusztus 12., 13. és 14. napján fog megtartatni. Sertések felhajtása meg van engedve.

(Petőfi ünnepély.) Az „Ujvidéki Polgár Magyar Daloskör” f. hó 30. án (vasárnap) este a „Fehér Ökör”-höz címzett vendéglőben (Zebédits) társas vacsorával egybekötött „Petőfi-ünnepélyt” rendez, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja. A társas vacsora kezdete 7 órakor, az ünnepély kezdete 8 órakor. A társas vacsorán résztvenni óhajtok az egylet tagjainál vagy Zebédits vendéglősnél legkésőbb vasárnap déli 12 óráig jelentkezhetnek. A műsor következő számokból áll. 1. Hymnus Erkel Ferencztől énekl a daloskör. 2. „Petőfi emlékezete” irta és felolvassa ifj. Fauszt János. 3. „Szent az érzet” irta

F. M. énekl a daloskör. 4. „Talpra Magyar”, Petőfi Sándortól, szavalja Mudri János. 5. „Talpra Magyar” ifj. Sz. Nagy Károly, énekl a daloskör. 6. „Magyar vagyok” Petőfi Sándortól, szavalja Lepár István. 7. „Fohász” irta H. L., énekl a daloskör. 8. „Az örült” Petőfi Sándortól, szavalja Dobacs Ferencz. 9. „Nemzeti Lira” Bartai Edétől énekl a daloskör.

(A Dunába fult.) Tuczity András kilencz éves Dusan fia kedden délután négy órakor a Duna holtágába, a hol több társával fürdött, fult. Holttestét halászok másnap fogták ki.

(Vörhenyjárvány Ujvidéken.) Városunkban vagy 6 hete vörhenyjárvány van. A mult-hóban 40 vörhenybeteg volt, ebben a hónapban a tegnapi napig 74 eset fordult elő.

(Letartóztatott kereskedők.) Az ujvidéki kir. törvényszék elrendelte a napokban a csődöt Skriván Antal és Skriván Ferencz, mint a „Skriván A. és Fia” cég tulajdonosai ellen. Skrivánék, hogy a maguk számára valamit — bár jogellenesen is — megmentsenek, elrejtették az üzlethelyiségük felett levő padlásukon ezer drb. körülbelül 600 frt. értékű kalapot. A dolgot azonban nem leplezték, sőt Skriván Antal, a ki a nagyszájúságáról nagyon híres, fűnekfának eldicsekedett evvel a „fényes” tettel, folytonosan hangoztatva, hogy neki emiatt baja nem leszen. De ez egyszer alaposan elszámította magát: hétfőn feljelentés érkezett Rehák Ferencz vizsgálóbíróhoz, a ki a rendőrség közbenjöttével rögtön házkutatást tartott, s egyuttal elrendelte Skrivánék rögtöni letartóztatását. Skriván Antal — ugylátszik — érezte a fenyegető veszélyt, a miért is odahazulról megszökött, de a rendőrségünk csakhamar kipuhította, és letartóztatta a vasuti hidon tul levő rétén. Mialatt Skrivánt keresték, végzetes szerencsétlenség történt a házkutatás színhelyén, a róm. kath. templomudvarában. A mikor Rehák vizsgálóbíró Schleifer házmesternőtől elkérte a padlás kulcsát, felemlítve, hogy ott az eldugott kalapokat keresi, az asszony ijedtében és attól való félelmében, hogy neki is meggyűlik a baja a törvénnyel, összeesett és szívszélhűdés következtében rögtön meghalt. Hogy derék rendőrségünk ez ügyben is mily ügyesen végezte nehéz feladatát, bizonyítja a vizsgálóbíró következő átirata: Ad. 3940/B. f. A tekintetes rendőrkapitányi hivatalnak helyben. Midőn a bent jelzett ügyben elősmerem, hogy felhívásom kibocsajtása után másfél órával Skriván Antal el volt fogva és nekem átadva, nem mulaszthatom el, hogy a kirendelt rendőrközegek gyors és ügybuzgó közreműködése iránt teljes elősmerésemet ne nyilvánítsam. Különösen kiemelem Varsányi György rendőr ellenőrt, akinek szakavatott, fáradságot nem ösmerő közreműködése tette leginkább lehetővé azt, hogy a tegnap tartott házkutatás olyan fényes eredménnyel járt. Ujvidéken, 1899. évi július hó 25-én. Rehák s. k. vizsgáló bíró.

(Takonykóros lovak.) Nedelykovics Szimának és testvéreinek még e hó elején lebunkoztak egy lovat, mert rajta a takonykór tüneteit észlelték; másik két lovukat pedig ez alkalommal elkülönítették. Kuszenda János, zombori áll. mi allatorvos e héten városunkban itaidőzvé, megvizsgálta a két lovat, melyeket

takonykórosoknak talált, a minek következtében a rendőrkapitányság a két lovat lebunkóztatta.

(Tuberkulotikus tehének.) Megírtuk annak idején, hogy városunk állatorvosai a gróf Chottek-féle uradalom teheneinek egy részén tuberkulotist konstataáltak. Minthogy a tehén a tüdővész leghatásosabb terjesztője és minthogy a nevezett uradalom összes tejét városunkban árusítja, megvizsgáltatta Demetrovics dr. rendőrfőkapitány a tehénállományt Kuszena János zombori állami állatorvossal, a ki megállapította, hogy a 300 tehén 50%-a tüdővész. Rendőrfőkapitányunk sürgős felterjesztést intézett a földművelésügyi miniszterhez; addigra is, míg a miniszter intézkednék, csak az állatorvosilag elkülönített, egészséges tehének tejének elárúsítását engedélyezte.

(Letartóztatott kir. aljárásbíró.) Lapunkban közöltük, hogy a zentai kir. aljárásbíróját dr. Schmidt Istvánt, ki zomborban is, mint törvényszéki jegyző működött, hivatali sikasztás büntette miatt letartóztatták és vizsgálati fogságban helyezték. A vizsgálat befejeztében kiderült, hogy dr. Schmidt István 109 esetben követett el sikasztást a kezelése alatt állott büntetéspénzekből. Az elsikkasztott összeg 1000 és néhány forint. A bűnbe esett kir. aljárásbíró a szabadkai kir. törvényszék fogházába kísérték.

(Megőrült tanító.) Szabadi János jászapáti születésű 22 éves, gróf Chottek Vizics pusztáján alkalmazott tanító f. hó 16-án megőrült. Fekete József ispán, kinél a szerencsétlen étkezett, reggel még semmit sem vett észre rajta. Sőra felé kocsiúra ült, be ment Futakra, ott a rom. kath. templomban meggyónt és megáldozott. Feltűnt az ajtatoskódóknak, hogy egész mise alatt az oltár lépcsőjén tartózkodott és ha a többi fölállt, ő letérdelt, ha mások térdeltek, ő állt föl. Végre mise után látták, hogy nem akar távozni a templomból, felszólították, hogy jöjjön ki, mire ő esernyőjével rohant az illetőkre. Erre rendőrökért küldtek, kik nagynehezen bevitték a községhez, hol valóságos őrjöngés tört ki rajta. Nem ismert senkit, még azokat sem kikkel folyton érintkezett. A szerencsétlent beszállították Ujvidékre a kórházba, szüleit pedig távirati úton értesítették a lesújtó esetről.

Az Ujvidéki Hirlap tárczája.

A Kálmán bácsi fürdőháza.

Irta: Gyarmathy Zsigáné.

Mióta Kálmán bácsi azt a felfedezést tette, hogy a mai fiatalság nem szeret sakkozni, egészen a fürdőházak építésére adta a fejét.

Az ifju Körös ott foly a kertje végében, olyan szépen, olyan lágyan, amint az illik is egy most született gyermektől. De alig egy órányira született, azért huzza úgy magát, hogy a parti virágokat sem zavarja neszével. A Kálmán bácsi kert ajtaja a vízre nyílik s pár lépcső vezet le az óriási fűzfához, ez alatt folydogál a kis patak csendes és évről-évre mindig beljebb ássa magát a fa alatt és a fa gyökereit kimosva, úgy siklik el a vastag rostok között, mintha valami nagy kigyókat simogatna. Amint a vadvirágos réten idáig fut, úgy kanyarog, mintha egy óriási S betűt akarna magából készíteni. Aztán néha makranczos is ez a kis patak s akkor olyan nagyra nő, hogy kilépve mély medréből, ellepi az egész rétséget és egyszer, mint máskor, elviszi azt a kis fürdőházat, melyet Kálmán bácsi oda építtetett a fűzfához, pár lépésnyire a szelíd patakocskára. Erre aztán a Kálmán bácsi vidám kék szemei haragos szikrákat szornak és harsány hangon mondja:

— Na, már ki látott ilyen bolondot, mint ez a haszontalan patak! A rétről a szénát mind felrakosgatja a fűzek tetejére, a fürdőház oldalait pedig leviszi, az ördög tudja hova!

(Megtámadott mentők.) Szabadkán egy elmebeteg akartak elszállítani a mentők, de a házbéli asszonyok ebben megakadályozták őket. Az eset következőleg történt. Egyik orvos megkeresése folytán a közkórházba kellett szállítani Páva István IV. köri lakost, miután az elmebetegség tünetei kezdtek rajta mutatkozni. A mentők megjelentek és a kocsiúra akarták tenni a beteget, de ez szabadkozott. Ezalatt összejött több asszony a házba, többek között Kákonyi Maris is ott volt. A mikor látták, hogy a mentők a betegembert a kocsiúra akarják tenni, Kákonyi Maris a legharcziasabb a jelen volt asszonyok között, felkiáltott: „ne engedjük vinni asszonyok“, a mire vagy 4—5 asszony rohant a két mentőre, lökdösték őket és kiakarták szabadítani a beteget a mentők kezei közül, de nem sikerült, mert mégis betették a kocsiúra. A harcziasszonyokat feljelentették a rendőrségnél.

(Szeszfőzőtanfolyam Budapesten.) A magyar mezőgazdasági szesztermelők országos egyesülete által Budapesten folyó hó 23-tól bezárólag augusztus hó 5-ig rendezendő szesz-főzőtanfolyamra kellő számú résztvevő jelentkezvén, azt okvetlenül megtartják, jelentkezőket azért még mindig elfogadják. A tanfolyamot nem mint tervbe volt, a Köztelken, hanem a József-műegyetem Eszterházy utca felőli épületében, az I. emelet C. 5. számú teremben tartják meg. A tanfolyam részvételi díj 20 frt, mely a mezőgazd. szesztermelők orsz. egyesülete pénztárához (Budapest, Köztelek) küldendő be a jelentkezéssel egyidejűleg, melyre nézve készséggel ad felvilágosítást az egyesület titkári hivatala.

(Vakmerő betörés.) Betöréses lopás történt f. hó 15-én éjjeli 12 órakor Zentával szomszédos Csőka községben. Czikliai fő-utcai utcájába tört be 9 rabló, kiknek egyike azonnal az agyában fekvő, mitsem sejtő üzettulajdonosra rohant és mellének revolvert szegezve pénzének átadását követelte. A megrémült Czikliai 150 forint pénzkészletét, mely csupa ezüstpénzből állott, remegve adta át a rablóknak, kik azonban ennyi ezüst pénz mellett bankókat is sejtve, annak az átadását is követelték, melyek előhozatalának ürügye alatt Czikliai szabadba jutván, a kerítésen át a faluházára szaladt segítségért, fellármázva a szom-

— És valóban furesa látvány is az, hogy végig a kanyargós patak mentén, minden fűz tetején egy nagy esombók van iszapos szénából s ugyanezzel van végigprémezve a patak két partja is; a fürdőház négy sarokgerendája pedig úgy áll, mint egy félig lebocsátott korlát.

— No, csak gyorsan elő azzal az ácsesal, hadd tákoljon össze egy másik fürdőházat! — szól az erélyes parancs; — mert Kálmán bácsi mindig erélyes és mindent egész szívvel végez.

Az ács, András gazda, jó, néha olyan állapottal, hogy nem igen tudja: vajjon a fürdőháznak kell e vele valamit csinálni, vagy megfordítva? De akármiképen van is a dolog, a fürdőház mégis mindig elkészül akkorra, mire jó az új árvíz s ismétlődik az előbbi képlet a szénacsombókokkal s a félig meghajolt gerendákkal.

— De már miféle istenverte nyár ez, hát már mindég így tart? Itt szépen süt a nap, a havason esik s a fürdőház uszik, mint egy vedlett bolond liba! Erre az ács leveszi kalapját, megsimogatja a kalapot is, meg a saját zsirtól fenyülő fekete haját is, köhécsel, aztán így kezdi:

— Instálom alássan, már régen akarok mondani valamit, de mivel az állapot nem éppen mindig józan, tartottam tőle, hogy olyan zavaros beszédnek mészóztat venni a szómat; pedig én paraszt-eszessel úgy ítélem a dögöt, hogy lehetne ide egy olyan feredőházat kimódolni, amit nem vinne el lépten-nyomon ez a kis rusnya víz...

— Hogy lehetne az, András gazda?

— És az ács józan, okos szavakkal előadja, hogy a patak mellé ássanak egy mély és

szédokat is. A lármára aztán a rablók kereket oldottak és megszöktek. A csendőrség úgy a bánáti, valamint bácskai oldalon nyomozza a vakmerő betörőket, de eddig eredménytelenül.

(Fertőtlenítés karhatalommal.) Furesa eset történt a szabadkai mentőkkel. A rendőrség segélyét kellett kérni, hogy egy ragályos betegnél a fertőtlenítést eszközölhessék. Az eset a következő: Kőszegi Mihály ottani lakosnak meghalt Gábor nevű két éves kis fia kanyaróban. A kis fiút eltemették s a mentők megjelentek a halottas háznál, hogy fertőtlenítést eszközöljék. Az apa azonban nem engedte be a mentőket a szobába, azt mondván, hogy „nincsen az az Isten fia, aki nála fertőtlenítsen.“ A mentők eltávoztak és jelentést tettek az esetről a rendőrségnél. Később ismét kiment két mentő, de most már nem egyedül, hanem két fegyveres rendőr asszisztenciája mellett Szerencsére azonban Kőszegi nem volt otthon s így a mentők minden akadály nélkül elvégezheték dolgukat.

(A szabadfürdés áldozatai.) F. hó 22-én Cservenkán Dunkel Krisztina 17 éves leány fürdés közben a Ferencz esatornába fulladt. Ugyancsak e hó 22-én Verbaszon is két béréslegény: Sonn Antal 16 éves és Klár Ádám fürdés közben a csatornában lették halálukat. Hasonló eset történt B. Kulán is, f. hó 23-án reggeli 4 órakor; a csatorna balpartján, a vashidon alóli kanyarodás táján, a csatornapart mellett három cselédleány fürdőzött, midőn az egyik, Sztojkovits György ügyvéd szobalánya kissé beljebb távozott és hirtelen megéhszva, sulyegyet vesztett, a víz elkapta és gyöngye sikoltás után a víz alá merült. Társai megrettenve nyomban kiugráltak a vízből és öltözködni kezdtek. Egy arra járó ember azonban látva a jelenetet, a közelben fürdő két inasgyereket hívta fel, hogy a ki úszni tud, menjen a leány mentésére. Az egyik névszerint Braun Lázár, Heimann Frigyes tanoncza, rögtön utanna is ugrott és kétszeri felmerülés után sikerült a legváltásosabb pillanatban a leány karját megragadni és a pár lépésnyire eső, megállható szélre vonszolni, s ott az egész testet megragadva, a partra kirántani. A leányok segítségével aztán hozzáfogtak az elesztéshez és a leány

tágas medenczét — majd ő azt úgy bepadi-mentomozza, az oldalával együtt, mint egy falat, kanapét is teszen bele gyalult deszkából, tetőt emel rá faragásos ereszszel s karfás lesz a lejáró garádicsa. De hát ez még mind semmi ahhoz, ami most következik. Hogy be lehessen vezetni a vizet az új fürdőbe, gátat kell emelni a patakban, a gátnak egy tolóajtaja lesz, melyet, mikor nem szükséges a víz, felhuznak. A fürdőmedenczébe egy földalatti csövön fog befolyani a felgyűlt víz s egy másik csövön pedig kifoly belőle, annak az ezermester pléhes sora lesz, ahhoz már András uram nem ért, ő csak kiadja a „parancsolat“-ot.

Ettől kezdve a földhányas, lakatos, ács és pléhes munka nagy buzgalommal foly. Kálmán bácsi teljes odaadással és a legnagyobb gyönyörűséggel nézi a dolgot, még a délutáni pihenést is feleli, a fekete kávé mellől egyenesen megy a patakhoz ott szivja el csibukját a füstöt, a nagy dohányzacskót mindég teletömve viszi le, de sohasem teletömve hozza fel; ha pedig az idő borosabb, akkor úgy véli, hogy a „hordós“ bor nem melegei fel eléggé azokat a haszontalan vízben dolgozókat, vigyenek le a pinczéből butéllias borokat. — Na, de hát ne sületlenkedjenek egy-két üveggel! Mi az ennyi népnek? És „Kálmán bácsiné“ a jó fürdőház reményében engedi, hogy a finom borokat nap-nap után hordják lefelé s még azt a megjegyzést sem teszi, hogy talán azoknak is jó lenne az a bor, a milyet az ő ura iszik.

A nyár kezd nagyon előre haladni, az esős időt forroság váltja fel és a Kálmán bácsi családja immár vissza kívánja azt a kis fürdőt, melyet egy délután ös... lehetett tákolni, De nem szól senki, mert halás elisme-

csakhamar magához is jött és úgy vitték haza szüleihez.

(Vörhenyjárvány Palánkán.) Palánkáról írják: Már négy hét óta pusztít a vörheny és bár a baj napról-napra nagyobb arányokat ölt s noha az oly rossz indulatu, hogy ez ideig minden gyermek, a ki abba esett meghalt, — mindedig semmiféle észrevehető intézkedés nem történt a tovaerjedés megállítására, sőt ellenkezőleg, a vörhenyben elhunyt gyermekeket a legnagyobb pompával, zeneszóval, fényes papi segédlettel, véghetetlen kántori énekekkel, énekes és koszorus leányokkal temetik.

(Dunába fult.) Monostorszegi tudósítónk írja: Mravunác József, monostorszegi napszámossal Julis nevű 1 1/2 éves leánykája f. hó 13 án azalatt, míg Mravunác felesége a szomszédságban trécselt, a Dunának egyik mellékágába esett és belefulladt a vízbe. A szerencsétlen gyermek hulláját az anya találta meg hosszas keresgélés után.

(Véletlen baleset.) Temunovics Kálmán és Neoresics Kálmán szabadkai fodrászok tegnap délután flóberrel verebészni mentek. Temunovics flóberje véletlenül elsült és a golyó hátán találta Neoresicsot. A sebesülthöz azonnal hívták dr. Váli orvost, de miután az operációt nem lehetett véghez vinni, a sebesültet a kórházba vitték. A seb életveszélyes.

(Ellopott rendőr őrszem.) Szabadkán szerdán éjjel, egy a maga nemében páratlan lopás történt. Eddig ismeretlen tettesek ugyanis ellopták Tóth István rendőr-őrszemet állomáshelyéről, a ki az éjjelen a Bem-utca és Damjanich-utca sarkára volt kirendelve. A tolvajok hátulról orozva megtámadták s anélkül, hogy egy hangot ejthetett volna, avagy a tettesek csak egy szót is szoltak volna, szeméit bekötötték; ily állapotban azután kocsira tették a szegény tehetetlen rendőrt s a város határában levő bajai szőlőbe vitték s ott egy fa alá helyezték s ott hagyták. A tettesek megszöktek s a rendőr sem tud felvilágosítást adni, mert sem nem látta, sem nem hallotta őket. A szegény „corpus delicti“-t egy munkásember találta meg hajnalban s felszabadította kínos helyzetéből. A tetteseket erélyesen nyomozzák.

réssel látják, hogy maga a családfő is mint fűrés: egy izben már a szomszéd kertekből is összefutottak, mikor látták, hogy az „Ur“ maga czipel egy gerendát:

— Az istenért! . . . Instáljuk alássan, visszük mi . . .

— Ej, fiaim, be alkalmatlanok vagytok! . . . Köszönöm . . . menjetek dolgaitokra! . . .

A „flaim“ csodálkozva távoznak, pedig ők még nem is sejtik, hogy Kálmán bácsi milyen kényelemszerető: talán nem is csibukozna, ha oda nem vinnék neki a pipakészletet a fekete kávéhoz . . . No, de a fürdőház végre elkészült. A család áhitattal vonul lefelé: két szobalány egy-egy öl fürdőruhával, lompos lepedőkkel előre siet, az augusztusi nap forró heve még az utak gránittörmelékét is áthevíti, mintha éles parázzson járna az ember, a rekkenőség kiálthatatlan, de a fürdés reménye biztatja a lankadó családot.

— No, öregem, hát fürödhetünk, van víz?

— Víz, hogyne lenne!

— No hát, akkor mi vetkőzhetünk! ujjong az apróság.

— Oda benn a fürdőben még nincsen víz, mert be akarom nektek mutatni, hogyan gyűl. Azért le is eresztettem, pedig már tele volt a gát és a csövön csak úgy zuhogott be a medenczébe a tiszta víz: pompás azt nézni; no mindjárt meglátjátok ti is. És Kálmán bácsi felkapja a sulyos toló ajtót és czipeli a gatra: a cselédek rohannak, hogy elvegyék. — Félre az utból, ne alkalmatlankodjatok! Az ajtót leereszti s a víz folyása megáll; alant szárazon maradt rákok bujnák a parti lyukakba; a nap heve égető, de a család nem mer árnyas helyre vonulni, mert Kálmán bácsi nagy érdeklődés-

(Gonosz ozimborák.) Pupák Lajos zentai lakós tóparti koreszmájában egy nagyobb kompánia üzte a tiltott esendest. Boros István összenyerte a társaság pénzét és e fölötti örömeiben, miután leitta magát a sárgaföldig, nyugvó helyéül a billiárd-asztal tetejét választotta. A hoppon maradt társak azonban nem nyugodtak meg a végzetben, hanem bicskával kivágták a mélyen alvó Boros nadrágzsebét, a nyert összeget, körülbelül 20 frtot magukhoz vettek és szép egyetértéssel elmulatták. Boros a zsebelőket feljelentette, ki tettüket be is ismerték, de Pupák Lajosnak is meggyűlik a baja, a miért megtűrve, hogy vendéglőjében tiltott kártyajátékot üzzenek.

(Bács-Kula a szegedi országos kiállításon.) A szegedi országos gazdasági kiállításon való részvétel tárgyában nagyobb értekezletet tartott f. hó 16 án a kulai gazdaközönység dr. Széchenyi Tamás főszolgabíró és tövisi Rác György nagybirtokos vezetése mellett. Az értekezletet dr. Széchenyi Tamás nyitotta meg, rövid meguyító beszéddel méltatván az összejövetel célját, mire tövisi Rác György vette át a szót és hosszasan fejtegette a kiállítás üdvös voltát és azon előnyöket, melyek a kiállításon való részvételtől a gazdaközönsegre háramlanak. Miután még azt is bejelentette, hogy a kiállításon való részvétellel a gazdaközönsegre semmiféle költség vagy kiadás nem hárul, mert az összes költségeket: az oda- és visszaszállítási, valamint a kiállításon a helyi és egyéb gondozási költségeket a megyei gazdasági egyesület a sajátjából fedezi, az értekezlet elhatározta, hogy a kiállításon Kula gazdaközönsege is minél tekintélyesebb számban részt vesz és a további teendőkhöz vegzésére egy 11 tagú bizottságot választott.

(Csalhatatlan jel.) A délvidék egyik városában esett meg a következő eset: Egy gondos apának a fia most tette le az érettségi vizsgálatot, s minthogy az ifju maturans nem akart nyilatkozni, vagy talán annyira belejött az eddig meg nem engedett s csak titokban élvezett mulatozásokba, hogy nem ért rá nyilatkozni mi is akar tulajdonképen lenni — az apa cselhez folyamodott, így akarván kitudni, mire van hajlama drága magzatjának. Az ifju asztalára ami a kertre néző ablaknál állt, el-

sel magyaráz; de szerencsére az előadás arra a pontra jut, hogy a színhelyre kell vonulni, az pedig a nagy fűzfa alja, a fűzfára buja tömörségben fut fel a komló és gazdag fűrtel erős illatot terjesztenek s az izzó nap hevében aranyos sziporkákat szórnak; itt árnyat lel a család hallgatja a Kálmán bácsit — aki nekik voltaképen nem Kálmán bácsi, hanem „édes apuska“ és „kedves kis Kálmuskám“ — és a ki vizszabályozási műveleteit imigyen mutatja be:

— Nézzétek, innen a fűzfa alól egészen odább vettem a víz folyását, s valóban, a kis patak egész szerénységgel simul az átelleni magas part alján végig, s elhagyott medrében gyűl az iszap, legalább Kálmán bácsi úgy akarja, hogy gyűljön.

— Látjátok: itt a fűzgyökerek között ezt a nyírfa seprűt? azért dugtam oda, hogy naponta lássam, mint iszapol a gát. Mert mikor a tolóajtót felhuzzuk, a meggyűlt víz zavarosan tolu ki és ellepi az egész medret, aztán visszatér uj medrébe, de az iszapját itt rakja le. Majd meglátjátok fürdés után, milyen árvizet csinálók én nektek! Meglátták fürdés előtt. Nem Kálmán bácsi csinálta, de azért jött! Szennyes, sárgás hullámai mint egy óriás henger hőmpölyögtek végig a bársonyos zöld réten s most már a sarju-boglyácskákat szedték fel és rakosgatták a fűzek tetejére. Kálmán bácsi a háza népével kertje magaslatáról nézi a tengeráradatot: az egész rétség ki a vasuti töltésig és be a kertek negyedrészeig mind el van lepve kavargó zavaros hullámokkal; csak a fűzek teteje és teteje az uj fürdőháznak látszanak ki a vízből. Az uj zsin-delfedél faragásos ereszével csillog a napsugárban és fürdik a szennyes hullámokban: a

helyezett egy ropogós öt forintost, néhány tudományos könyvet minden szakból, pár regényt és egy üveg konyakot — s maga lesbe állt a kertbe, várni a történéndőket. Ha a pénz választja — morfondirozott az öreg — úgy bizonyosan bankár lesz, ha könyvek közül, úgy ügyvéd, orvos, mérnök vagy tanár, — ha a konyakot, akkor bizonyosan részeges lump válik a gazemberből s soha se lesz belőle semmi sem. — Néhány percz múlva a nagyreményű urfi kalapföltéve, fűtyürészve lépett a szobájába s amint meglátta az asztalán elhelyezett dolgokat, oda lép, zsebre vágja az ötfintost, megiszik egy-kettő három négy-öt pohár konyakot, nagyokat esettent a nyelvével, azután kiválasztja a könyvek közül Jókainak díszkötéses regényét, levágja magát a pam-lagra s olvas. — Szent ucsse! képviselő lesz a gyermekből! — kiált fel a boldog apa — csak kerületet kell most neki keresnem.

(Mócsa Topolyán.) A mócsai emberkinzásnak párja akadt a bácsvarmegyei Topolyán. Az odavaló szolgabírótság valami ellopott ágynemű miatt négy embert letartóztatott, akiket aztán a topolyai rendőrök állati brutalitással fogtak vallatóra. A topolyai szolgabírótság letartóztatta Berta Péter, Kecskés István, Rákó Farkas zentai és Széll József csókai lakósokat. Azzal gyanúsították ezeket az embereket, hogy amidőn a topolyai vásár után egy szállási lakótól szénát vásároltak, ellopták tőle az ágyneműjét. A gyanúsított embereket Topolya és Zenta között fogták el a topolyai rendőrök és bekísérték őket Topolyára, ahol megkezdődött a kivallatás. A négy embert a rendőrök guzsba kötötték oly módon, hogy az összelánczolt kezeken és lábakon keresztül egy farudat helyeztek el, hogy a földig görnyedt háttal, összezsugorított testtel a föláon vonagló emberek lehetőleg gyorsan valljanak. Mivel azonban az egész dologról mitsem tudtak, a rendőrök a földön guzsban vonagló embereket fölrúgták. A rugás után a fejük lefelé, a lábuk az ég felé meredt, akkor lehúzták lábukról a cipőket és több mint négy óra hosszat bikacsokkal véresre verték meztelen talpukat. Akinek pedig már erősen vérzett a megdagadt talpa, annak a bajuszát, szakállát kisebb csomókban tépték ki. Az egész műtét alatt, hogy ne ordithassanak, a

víz és nap játéka úgy tüntetik fel, mintha az egész épület uszna: Kálmán bácsi megdöbbenve nézi. Az árvíz gyorsan leszalad, de a gát és fürdőház áll rendületlenül és az öreg ur diadalmasan mondja:

— Látjátok? Ez aztán a munka!

II.

Másnapra a víz megtisztul, a meleg lürhetetlen a család fürdésre készül és Kálmán bácsinak egy jó ötlete támad. Többet nem teszi ki a családját annak, hogy éppen amikor fürdeni akar, jöjjön valami akadály közbe, már mint tegnap is a hivatlan árvíz. A fürdőbe szolgáló csatornát a gát felől tömött szűrővel fogja elláttatni, benn pedig a fürdőben egy elzáró lemezt alkalmaztat: így aztán a zavaros hullámok nem rontanak be többé a medenczébe. És szól az erélyes parancs, hogy a kovács és pléhes gyorsan itt legyen. Ott is voltak olyan gyorsan, amint szokott az iparos az olyan urhoz menni aki munkájok közben nemcsak a magyar dohányt és jó borát osztja meg velük, hanem mindég maga sürgeti, hogy hozzák már a számlát, mert fizetni akar és ez a titka annak, hogy Kálmán bácsinak éjjelnappal kész örömmel dolgozik minden ember.

Édes anyjuk kémszemlére küldi a gyermekeket, hogy nézzék meg, kitakarodott-e már a fürdőházból az iszap? A nevelő és gyermekek jó hírrel térnek vissza: olyan tiszta, mint az arany és a víz zuhogva ömlik be a csövön. Na, hála istennek! Menjünk, gyermekek. Mennek is eltikkadva nyitnak a fürdőházból: ott a kovács, a pléhes, a mesterinasok nagy munkában vannak.

— De hát Kálmuskám, ma sem lehet fürdeni?

vádlottak, szájukat és orrlyukaikat rongyokkal tömték be, ezenkívül arcukra is ráültek és úgy verték őket. Valóban csodálatos, hogy egyik-másik meg nem fulladt. A megkínzott emberek irtózatos fájdalmukban a földet harpták. Ekkor egyikük, hogy tovább ne kinezák, azt mondta, hogy vallani fog. Nem jutott más hirtelen az eszébe, hát azt mondta, hogy a párnákat ok Deutsch Mór zentai tollkereskedőnek eladták százharmincz forintért. Erre a vallomásra négy topolyai rendőr elment Zentára és bejelentette Bán Lajos alkapitány-nak az esetet, aki most Rezsny főkapitányt helyettesíti. Az alkapitány egy kisbíróval elkísértette a négy topolyai rendőrt Deutsch lakására és a szerencsétlen embert a város legnépesebb utcáján kísérték gonosztevő módjára a városházára. A városházán félkilenczétől délutáni felegy óráig volt elzárva Deutsch Mór anélkül, hogy Bán alkapitány szükségesnek tartotta volna kihallgatni. Ugy határozta el az alkapitány, hogy Deutsch Mór éppen úgy, mint a vádlottakat, vasraverve fogják a topolyai rendőrök beszállítani Topolyára. Ez azonban nem történt meg, mert időközben Deutsch Mór barátai Hajdu Dezső dr. ügyvédet megbízták, hogy világosítsa föl az alkapitányt eljárásának a jogtalanságáról. Deutsch kedden reggel Topolyán személyesen jelentkezett. Vele együtt érkezett Topolyára nagybátyja, Deutsch Adolf, zentai földbirtokos, aki kérte a vizsgálóbíró, hogy ereszszék szabadon ártatlan öcsesét. A rimánkodás a vádlottak kedvező vallomása daczára sem használt, az sem használt, hogy Deutsch Adolf ötezer forint készpénz biztosítékot ajánlott föl a vizsgálóbírósnak azzal a kikötéssel, hogy ha csak ötven krajczárt is lopott az öcsese, akkor lemond az ötezer forintról. Deutsch Mór a vádlottakkal együtt vasraverve fegyveres csendőrökkel szállították Szabadkára, Szabadkán két teljes napig volt vizsgálati fog-ságban, míg végre péntek este, teljesen ártatlanul szabadlábra helyezték. Az ágynemű ellopásával gyanúsított emberekkel — mint a vizsgálat alatt kiderült — Deutschnak soha életében sem volt dolga. Csupán egyikük is merte Deuschot névről, ez vallott Deuschra. Amikor a vizsgálóbíró megkérdezte, hogy mert egy ártatlan embert belekeverni a dologba, így felelt: „Még az edes apámat sem kíméltem

— Na már lelkem, hogy is gondolsz most fürdésre, mikor a esatornát alakítottam! Pompás lesz az nagyon és Kálmán bácsi nagy hévvel magyarázza, hogy az ezermester plehes, az örök mozdonyon munkálkodó remek iparos, mit tanácsolt még a fürdőház érdekében, amit a „genialis“ acs végre is fog hajtani . . .

Az mind szép lesz; de hát addig hol fürdünk?

— Az asszonyok türelmetlensége nagy-szerű! Kiáltja kezét összecsapva a családfő. E közben befut a kis fia, felkuszik a térdére és nagy kék szemével belenez az edes apja nagy kék szeméibe:

— Apuska! Oda künn a réten olyan jól fürdenek a harmadik elemisták . . .

— Fürdeni fogsz te is kis fiam, csak ne legyetek mind olyan türelmetlenek!

És Kálmán bácsit annyira fogva tartja a fürdője, a part eroditvénye és az a hely — a nagy fűzfa alatt — melyet be akart iszapoltatni, hogy csak emi meyen fel és ilyenkor is mindég „történik valami!“ Ez a történet pedig abból áll, hogy mihelyt távozik, a leskelődő kis paraszt gyermekek mindjárt felhúzzák a toloajtót és a viz lefut a gátból.

— De hiszen, csak egyet keritsek a kezem közé, tudom megemlegeti! Kicsavarom a nyakát, aztán belefojtom a vízbe! És ezt a szándékát olyan harsányan kiáltja, hogy meghallhatják azok a semmiházi kis kölykök, akárhol is bujkálnak. Aztán Kálmán bácsi néhány nap múlva rájő, hogy azok a szegény kis gyermekek nem őt akarják bosszantani, hanem bosszút akarnak állni azokon a felnőtteken, a kik fennebb fürödnek egy jó helyen és őket elkergetik onnan! Hát persze, szegény

volna, csak hogy megszabaduljak a kinzásoktól.“ Erre mind a négyen bevallották, hogy Deuschot nem ismerik, semmit sem adtak el neki, csak hogy valamit kellett mondaniok mert különben még hetekig kinezhatták volna őket. Ezután valamennyifüket szabadlábra helyezték. A vér-lázító esetről jelentést tettek az alispánnak, az igazságügyminiszternek és a belügyminiszternek.

(Csatornába fult flu.) Mult pénteken délután az új Ferencz-csatorna megkövetelte első áldozatát. Néhány gyermek fürdött a csatorna hidon túli részében s köztük az alig 7 éves Dzsilitov Csedomir, a ki nem tudván úszni, a mélybe merült, a miről társai értesítették a szomszédokat, mert szülei künn dolgoztak a földeken. A hullát este felé találták meg.

(Öngyilkossági kísérlet.) Mintol Maria szabadkai cselédeleány tegnap szerencsikával megmérgezte magát. A mentők a kórházba vitték.

(Kinevezés.) A vallás- és közoktatásiügyi m. kir. miniszter Fodor Sámuel alsó-kubini polgári és felső kereskedelmi iskolai tanítót az ujvidéki felső kereskedelmi iskolához tanárra nevezte ki.

(Lövdőlőző vő.) Paeserra házasodott Molnár István nemes militicsi lakos s itt apósának földjén gazdálkodott, azonban nem nagy barátságban lehetett egymással, mert a hét elején Molnár berugott állapotban összeveszett apósával s felkapva egy revolvert, apósára és anyósára reá lőtt, miközben kezén maga is megsérült. Elfogattott s a járásbírószobá-be kísértetett, hogy vizsgálati fogságba ülve gondolkodik, hogy minek is van após, hamar anyós úgy is van.

(Még halt a csónakban.) Két bajai halász: Neubauer Antal és Sebestyén Tamás a mult vasárnap csónakba ült s fölfelé evezett a Dunán. Az egész héten a Duna hátán voltak s a napokban Gőd mellett kötöttek ki. Lelekdütek a könnyű alkotmányba s elaludtak. Sebestyén, midőn reggel felebredt, megrémülve vette észre, hogy Neubauer holtan fekszik a csónakban. Rögtön bevezett Ó Budára s jelentést tett a dolgról a kapitányságon. A halottat a boncoló-intézetbe vitték. Valószínű, hogy szívvelütés ölte meg.

(Nézeteltérés.) Nem tudtak megegyezni egymással Kalapáti János és testvérei — Kis-

kicsinyek! Ők meg elbocsájtják azok alul a vizet; hiszen ez nagyon természetes! És ettől kezdve mindég úgy igyekeznek meglepni a kikre vadász, hogy akkora csattanással rántja be maga után a kertajtót, a mi felül minden vizzugást és a gyermekek kényelmesen kerekelt oldhatnak. Néha megtörténik, hogy féltökben nem tudják eléggé felhuzni a toloajtót és a viz csak keskeny résen folyhat: ilyenkor Kálmán bácsi jól szelylel néz, hogy vajjon azok a haszontalan kölykök nem látják-e? és sajátkezüleg huzza fel a toloajtót: — No, most már szárazon maradnak azok, a kik elkergetik ezeket a szegény kicsinyeket, úgy kell nekik!

És ezen okból néha szárazon marad a fürdőház is . . . De végezzük sorjában a dolgot. Immár a fürdőház teljesen készen áll: a „genialis“ acs valóban úgy oldotta meg feladatát, hogy a nagyszámu látogatók el nem akarják hinni, mintha azt nem mérnök tervezte volna; a kovácsmunka egészen tanult gépészre vall; a pléhlemezeket pedig csak ezermester alkalmazhatta így. A toloajtó lebo-csátatik és kezdetét veszi a próba: a hány csapat vendég jó — már pedig nyáron nagyon sok jó! — mindeniknek újból be kell mutatni a vízi művet: hogy gyül a viz, hogy bocsátják be, hogy zárják el, hogy bocsátják ki. Igaz, hogy a „jó szerkezetű“ csatornanem jó éppen mindég be a viz, mikor akar-nak, de az ezermester dugójánál mindég kifoly, mikor nem akarják! Közben a gát is elkezdi ravaszkodni: nagy titokban egy rést nyit magán s ott bocsátja ki láthatatlan uton a vizet. Várják, várják, hogy a gát teljék, de nem telik, míg végre rájönnek a baj nyitjára:

hegyesi lakos földművesek, — hogy egy mezei munkát hogyan lehet jobban elvégezni, A vitát akként oldották meg Kalapáti János testvérei, hogy az öcsese megfogta a kezeit, kedves bátya pedig egy baltával gyengéden fejbe simította úgy, hogy a balta éle egész az agy-kéregig hatolt. Kalapátiék azt tartják a legjobban végzett munkának.

(A szabadkai prépost újabb tette.) Muzsits Mátyás prépost plébanos újabb tanu-jelét adta nagy hazafiasságának!! A szabadkai egyetemi ifjak aug. 3-án Petőfi gyászün-nepél rendeznek. Az ifjuság kiküldöttéi me-jelentek a prépostnál és kérték, hogy a fenti napon gyászmisét tartson. A prépost ur kije-lentette, hogy ő Petőfi emlékének nem tart gyászmisét, mert eretnek volt, akkor tartana, ha nem Petőfi, hanem a segesvári esesett hon-védeknek szólna a gyászmise, ezek között bi-zonyára volt kath. is. A megjelent ifjak meg-botránkozással hagyták ott a prépost urat és a szt. Ferenczrendi szerzetesekhez fordultak, ahol örömmel teljesítették kérélmüket.

(Botrány az ó-becsei postán.) Az „Ó-Bec-se és Vidéke“ írja: Sajnálatos botrányt rö-gtönzött szerdán a kora reggeli órákban két vi-déki úri ember a m. kir. postahivatalban. Egész éjjeli mulatás után zenezőval mentek a postára, hogy sürgönyözzenek, és míg az egyik a sürgönyt írta, addig a másik megfe-ledkezett magáról a hivatalban, a miért a szol-gálatban levő postatiszt kénytelen volt rendre utasítani az illetőt. S miután még ok sérte-gették a postatiszte, az rendőrt küldött el, hogy a magukról megfeledkezett embereket a postahivaltól távolítsák el. A megerkezett rendőrök felhívására az egyik úr csakhamar eltávozott, míg a másik hivatkozva arra, hogy állami tisztviselő, tiltakozott a rendőri beavatkozás ellen s nevét sem akarta megmondani. A zajos vitára persze nagy népesödület torló-dott a posta elé és épen e perczen érkezett oda reggeli sétájából a posta-főnök, a ki rögtön az ott levő postatiszthez fordult, hogy neki jelentést tegyen röviden a történetekről. A je-lentést tevő tiszt még be sem fejezhette sza-vaít, mikor az idegen úr vissza nem adható szavakkal rátámadt a postatisztre és hazugnak nevezte sőt karját emelte rá. A főnök a nevé-t követelte a hangos úrnak, de ez nem mondta

— Hívjatok az acesot! — szól az új pa-rancs.

— De Kálmuskám, az felesleges, hiszen azt a részt a kocsis is betömheti egy-két vil-lahegy szalmával s néhány darab rosttal; ak-kor legalább ma meg is fürödhetünk, mert bizony ideje lenne már!

— Jaj lelkem a fusermunka nem kell! Lehet, hogy az asszonyok szeretik; de én nem szeretem, nem szeretem!

Az acs és emberei jönnek, a gátat nyom-ban szétszedik; de nem rakják nyomban visz-sza, mert másnap kezdődik az országos vásár s tudvalevőleg ezek a napok nem taroznak a „genialis acs“ legjozanabb napjai közé!

De végre elkészül a gát és a medence pompásan telik, pedig a viz ugyancsak hatal-masan foly kifele az ezermesteri dugó daczára. „Kálmán bácsine“ és a gyermekek eltikkadva nyitnak a fürdőbe: a hüs viz üde lehellete, a firnis deszkák illata azt a hatást keltik, mintha a havasokon, a fenyvesben lenne az ember: a csatornán ömlik be a tiszta viz és csobo-gása kedvesebb mindennél ebben a hőségben. Par percz múlva az a csoda történik, hogy a Kálmán bácsi családja a vízben locsbékol és a gyermekek nevetése tulharsogja a viz neszt.

Kálmán bácsi künn áll a nagy fűzfa alatt és nezi, hogy a kis patak jó helyen fut tovább és a gát már annyira telt, hogy az ajtó fölött is ömlik lefelé a viz, mint egy atlátszó kristályfátyol; aztán lenéz a nyír-seprüre, hogy meddig telt már iszappal? Ep-pen annak az irányában folyt ki a fürdő vize . . . de hiszen ez így nem jól van! Az a viz min-dég ki fogja mosni az iszapot! Ostobaság az egész, hogy nem jutott ez előbb az eszébe? . . . természetesen, hogy ezt a csatornát méternyire

meg, miért is a rendőrökhöz fordult azzal, hogy vezessék el a posta elől ez urat, mert már elég volt a botrányból s megjegyezte, hogy a nevét megtudva majd jelentést tesz. A feljelentés szót hallva az idegen, rátámadt a főnökre, hogy jegyző úr engem nem fog feljelenteni" és megragadta mellén ruháját, falhoz szorította, s miután felszólításra sem engedte el, a főnök övédelemből botjával a karjára ütött. Ekkor már közbeléptek a rendőrök és az őrtanyára vezették, ahol bevallva nevét szabadon bocsátották azonnal. Később a rendőrség a másik úrnak a nevét is megtudva, jelentést tett az esetről felsőbb helyen. Ugy halljuk, hogy a postafőnök is jelentést tett saját felettes hatóságának, vizzont azonban az idegenek is följelentették a postafőnököt és a rendőröket.

(A megrögzött gonosztevő.) Már többször szivta a börtön levegőjét ifj. Tomasik Antal hírhedt betörő — írja bajai tudósítónk — de még sem akar a javulás útjára térni. Csak nemrég itéltek el 3 évi fegyházra, amit még le sem ült, máris újabb betöréseket követett el és pedig Tohr Mihálynál és Jenei Teréznel, mindenütt felepakkolt, ami keze ügyébe esett. Ez azonban még nem volt neki elég, feleségét is meg akarta gyilkolni. A napokban valami ételneműt vásárolt, abba mérget kevert és feleségének adta oda. Az asszonynak azonban már az első falatnál gyanús volt az étel, elvitte a gyógyszerészhez, aki mérget talált benne. Az asszony feljelentette és a jó madarat elcsíptek és bevitték Szabadkára az ügyészség börtönébe. A gonosztevő azonban örülést színel, amiért is megfigyelés alatt áll.

(Öngyilkosság.) Adáról írják: Folyó hó 15-én, szombaton délután 5 órakor Árpási Czeczília 18 éves helybéli hajadon öngyilkosságot követett el. Többen azt állítják, hogy tettének oka abban rejlik, hogy a leány szerelmes volt, mint szülei nem jó szemmel néztek. Szombaton délután a mondott időben bement a szobába, levette a falról a hatlövetű revolvért és azzal szíven lötte magát. A lövés zaját a beszaladt az édes anyja és iszonyú látványt táruult szeméi elé. A leány ott feküdt a földön elterülve vérben fetrengve. A nyomban előhívott orvosi segély már késő volt, mert rövid szenvedés után a leány kiadta a lelkét. Hotestét a kórházba

fellebb kell beásni s akkor a kijövő víz egyenesen a tulsó partnak csap és elő fogja segíteni a már kitervelt partmosást.

A család felfrissülve kijő: a feleség hálas elismeréssel dicséri a pompás fürdőt: rég várt rá, de most legalább fogja is élvezni, és higgye el Kálmuska, hogy ha már így belekóstolt, nem is tudna többé egy napot elmellozni: alig várja a holnapi napot... Mondja tovább is, de a férje nem hall abból egy szót sem, lelkét teljesen betölti a holnapi építkezés pompás terve.

És másnap, mikor a család jő, a fürdőház padozata egészen fel van szedve, az ács faragja az új csatornát, a napszámosok ássák az új alagutat: az ezermester feszegeti lefelé csodaművét, hogy még csodábbat alkosson helyette és Kálmán bácsi segít valamennyinek: mégis nagyon szerethet fürdeni ez az úr! gondolja a népség és a látogatók egyike meg is kérdi:

— Kálmán, te bolondja lehetsz a fürdésnek, hogy így fáradozol érte?

— Én? Soha életemben sem fürdöm a szabadban; de a családom nagyon szereti, hát azt akarom, hogy ők fürdhessenek.

— Oh, bár bele se kóstoltunk volna! mondja a feleség, akkor könnyebben türem ezt a pokoli hőséget!

Mikorra a fürdő időszaknak vége lett, a fürdőház egészen elkészült.

— Így is jól van, mondja Kálmán bácsi; de most már egy jobb tervem van, jövőben a szerint fogom átalakítani az egészet.

És így a család fürdőzése a jövő nyárra is egészen biztosítva van.

szállították, honnan vasárnap délután helyezték örök nyugalomra.

(Az iszákosság halottja.) Bénis Gergely alsó-csikieriai 58 éves kovácmester tegnap eladott Kunbaján 2 zsák búzát, az egész pénzéből a mit a gabonáért kapott csak egy kenyert vett, a többi eldorbézolta, elitta. Egész héten folyton ivott, összeveszett feleségével és gyermekeivel, sőt feleségét egy nyeseó késsel megölni akarta, amiért is a szegény asszony gyermekeivel együtt menekülni volt kénytelen. Eppen csütörtök délelőtt járt Szabadkán az asszony a városban, hogy majd feljeleníti az urát, amikor arról értesült, hogy felakasztotta magát. Szerda éjjel ugyanis senki sem volt otthon s Bénis mint rendesen jól bepálinkázott és így önkivületi állapotban elővette a szállónyeseó kést és nyakát akarta elmetezni, de ugylátszik amikor egy kicsit bevágott nagyon fájt neki, amiért más öngyilkossági módhoz, — az akasztáshoz — folyamodott. Elővett egy kötelet és a szoba gerendájára felakasztotta magát. Csütörtök reggel a kis unokája kíváncsiságból bement a szobába megnézni, hogy mit csinál az öreg. Amikor belépett, ott látta az öreget megdermedten a gerendán függve. A kis fiú kifutott, megmondta az apjának, aki jelentést tett a rendőrségnél. A rendőrség részéről Sztipics biztos azonnal kiment a helyszínére és az esetről jegyzőkönyvet vett fel, a mentők pedig a holttestet a bajai temető hullaházába vitték.

(Maga zsidó, akkor fizethet.) A Baján működő adókievítő bizottságnál az is indok az adóemelésre, ha valaki zsidó. E. Salamon arra kérte a bizottságot, hogy tekintettel beteges voltára és vagyontalan állapotára — vetnének ki rá méltányos adót. St. Adolf cipésmester pedig azon panaszkodott, hogy a külföldről beözönlő gyári cipők lehetetlenné teszik a kis iparos megélhetését. Erre fölkel a kinstári előadó és a következőket mondotta a két iparosnak: Maguk zsidók, a zsidó iparos magasabb adót fizethet, mert a zsidók Baján pártolják a saját hitféüket. Különböznél éleken illusztrálja az állapotokat az is, hogy egy zsidó hitű bádogosra, ki az idén kezdette meg a mesterségét és egy inással dolgozik, fizet a mostani kirovás szerint tizennyolc forintot, a míg egy más vallású bádogos, ki mestersége révén több házat és földet szerzett és négy segéddel s három inással dolgozik, fizet szintén az idei kirovás szerint húsz forintot. A botrányos kivetések ellen Scultéti bizottsági tag már ott kikelt és a termet el is akarta hagyni.

(Becsapott kincsasok.) Nagyszabású kincsesi szédelgést tárgyal legközelebb a szabadkai törvényszék. Három zentai lakos, Biralin György, Vrencsics Dusan és Peczár László ugyanis elhittették Kálmár Mihály jómódú gazdával, hogy megtalálták a menekülő pasa elrejtett kincseit, csak ki kellene ástani. Kovács előbb 1000, majd 500 frtot adott a szédelgőknek. Végre a rendőrség megtudta a dolgot s most mind a négyen bajba kerülnek.

(Kölcsön kért villanyvilágítás.) Ó-Becse községe átiratban kérte el az adai községi előjáróságot, hogy nyilatkozzék, vajjon hajlandó-e Ó-Becseről a villámvilágítást Adára bevezetni? Az adaiak azt mondták, hogy ha Ó-Becse községe be akarja vezetni a villanyvilágítást, hát vezesse be egyedül minek keres társat magának.

Közgazdaság.

Vetőmagvak. (Mauthner Ődön tudósítása.)

A mit e lefolyt héten a belfogyasztás egyáltalán még használhatott, az merőben néhány zöldtaka romány faj magvára, azután tarlórápára, mely továbbot is kelendő és végre zöldtrágyázáshoz való csillagfürtre szorított. Biborherének új termését úgy a belföldről valamint Francia és Olaszországból is ajánlják, bár magasabbak érte az igények, semmint tetemesebb vásárlásokra vezethetnének.

Az Idel termés.

(A földművelésügyi m. kir. miniszterhez a gazdasági tudósítókól július 20-ki kelettel beérkezett jelentések alapján.)

Az ország minden részében, különösen az Alföldön és a felvidéken gyakori esőzések voltak a lefolyt időben is, mindazáltal az időjárás mégis szárazabb jellegű volt s kevésbé akadályozta a munkálatokat. Ezen körülmény daczára azonban igen sok helyen a helyi zivataros zápor- és jég-esők, itt-ott pedig a viharos időjárás a learatott gabonában jelentékeny kárt okozott, amennyiben néhol nemcsak csirázó gabonaszemek, de amiatt is panaszkodtak a gazdák, hogy a keresztek alsó csomói rothadásnak indultak. Így tehát július havának második harmada sem mult el kár nélkül. A gyakori esőzések, amelyek a gabona érése óta napirenden voltak, a minőségre határozottan káros befolyást gyakoroltak és különösen azok a vetések szenvedtek legtöbbet, amelyek összekuszálva, illetve megdőlve feküdtek hetekig, itt többnyire szorultak, aprók és nagyobbára fakók a szemek. Az árpa sem kerülte ki ezt a bajt, amennyiben ez is igen sok helyen szenvedett, főképp a felvidéken, ahol az árpa a legfontosabb termények egyike. Immár biztosra vehető, hogy a sörárpa a mult évinél jóval kevesebb termett. Qualitásra nézve egyedül a zab ígér jó középtermést, míg a buza tulnyomólag csak közepes, amennyiben annak átlagos sulya az eddig megejtett próba-csépésekéből itélve 76—78 kilogrammos; a dőlt búzákból többnyire 12—16 kilogrammos és csakis a kiválóbban fejlődött s meg nem dőlt búzákból csépelték 79—82 kgrmos magot. Aczélos, szép piros búzáknak nincsenek ugyan híjába a gazdák, de koránt sincsen oly sok szép minőségű buza, mint amígore még e hó elején is kilátás volt. Mennyiségileg a termés, főképp búzából rendkívül különböző eredményt adott. A próba-csépések sok helyütt igazolták a gazdák aggodalmait, mert a rozsdá- és üszögkár néhol tényleg jelentékeny, másutt azonban egészen jelentéktelen lett. Leginkább az alföldi gazdák csalódtak, részben azonban a dunántúliak is, akik között sokfelé halanti panaszokat. Az utóbbi időben uralkodó rekkenő hőség is többféle kárt okozott; előfordul a hőütött buza, szenvedett továbbá az árpa is a hőség következtében. Hozzájárult ehez még azon figyelmen kívül nem hagyható körülmény, hogy a gabonaművek hirtelen megértek s a kasza alá került kalászból a szemek itt-ott kiperegtek. Így tehát az aratás és behordás körül is veszteség érte a gazdákat, leginkább pedig az Alföldön. Mindezek daczára országos átlagban a termés kilátások nem csökkentek, sőt némi emelkedés is mutatkozik az átlagban, amit annak tulajdoníthatni hogy némely hegyi vidék gabonája jelentékenyen javult. Ezekre a vidékekre az idő általában alkalmasabb volt, mint a síkföldek terményeire. Amennyivel ugyanis romlottak az alföldi átlagok, annyival, sőt néhol még többel is javultak az erdőlyrészi és részben a felvidéki termés kilátások. A rozs között is sok a gyöngye minőségű, színezett mag; ez is többfelé csirázni kezdett már, néhol pedig megszorult. Többnyire 68—72 kilogrammos rozsot arattak; ritka kivételek a 65—56 és még ritkábbak a 73—74 kilogrammos átlagok. A terméseredmények az összes számbavehető tényezőket figyelembe véve, országos átlagban egyáltalában nem mondhatók kedvezőtleneknek, mindazáltal a közepes átlagot sem haladják meg, bárha néhol a gabona várakozáson felül, azaz meglehetősen jól fizetett úgy mennyiségileg, mint minőségileg. Az a sok kár és veszteség, mely a mezőgazdaságot érte, a helyenkint látszólag mutatkozó jó termést erősen ellensúlyozza; az ország legnagyobb részében ugyanis közép és kisközép termést mutató 5—6 q átlagok kerültek ki a megejtett próba-csépésekéből. A kapásnövények fejlődése többnyire normális volt; helyenkint kifogástalanok úgy a kukorica, mint általában a gumós növények, sőt néhol a dohányföldek is, itt-ott azonban meglátszik valamennyire az elmaradottság, amennyiben kissé gyöngék. A szőlőkben a peronospora a sok esőben nagy erővel föllépett s bárha a gazdák országszerte védekeztek s védekeznek ellene, attól lehet tartani, hogy kedvező fejlődésében volt szőlők hanyatlani fognak; a

szőlőmoly is föllépett s néhol jelentékeny kárt okoz. A takarmányneműek betakarítása sok helyütt az aratással esett össze, — s mert az eső is gyakori volt, néhol ismét károsodott a lekaszált szálas takarmány.

A buza aratása csaknem mindenfelé folyamatban van, sőt néhol már be is fejezték s most a hordást és itt-ott a cséplést eszközlik. A fölvidéki és erdélyrészi vármegyék magasabb vidékein a buza most érik. Itt általában kedvező időjárás uralkodik a gabonaféleségekre. A gyakori zivataros jellegű pászta esőzések akadályozták a munkálatokat s emiatt folytatólagos károsodásról több helyen panaszkodnak. Amint már említettük, a buza országsszerte nagyon különböző eredménnyel fizet; többnyire azok a buzatáblák, amelyek a legjobb eredményekre jogosítottak — áll ez különösen az Alföldre, — alig fizettek közepesen, míg a gyöngébb buzatáblák, ahol kevesebb szalma termelt, jobb eredményeket szolgáltatnak. Sok a szalma a leginkább buzáttermő vidékeken, de ép itt a magöntés nem felel meg a várakozásnak. Egyes vidékeken a gazdák családásait legjobban jellemzik a beérkezett s a már megejtett próbacsepléseken alapuló termés-átlagok; néhol azonban a remélnél nagyobb átlagok is jöttek ki és így körülbelül kiegyenlítődnek az átlagok, vagyis az országban remélt középtermés tényleg megvan. Amily különböző a termés mennyiségileg, csaknem olyan mértékben eltérő minőségileg. A jó minőség mellett bőven található az apró, fakó színű, de a hűtés és rozsda következtében a szorult szemű is, vagyis a teljesen rossz minőség sem tartozik ritkaságok közé. Összefoglalva már most a főbb eredményeket és figyelembe véve, hogy a bevetett terület 5515000 kat. hold, kitűnik, hogy az országos buzatermés hozama megközelíti a 7 métermázsát, vagyis végeredményben remélhető mintegy 3685 millió métermázsra. Szemben a multkorai állapottal, a buzatermés-kilátások mennyiségileg némi emelkedést mutatnak, amit leginkább a hegyi vidékek jó termésének tulajdoníthatni.

A rozs aratásával, kivéve a magasabb hegyi vidékeket, általában elkészültek, bárha azt is károsan befolyásolta a zivataros jellegű esős időjárás. Néhol a rozs, hasonlóan a buzához, a keresztekben csírázni kezdett már s több helyen barna színű lett. Így tehát a rozs minősége tekintetében szintén sok helyen kifogás alá esik. Általában azonban a rozs — noha ez is rendkívül nagy termésváltozásokat mutat — nagy átlagban közepesen fizet, ugy mennyiségileg, mint minőségileg. Egyes helyeken panaszokat hallani csorba kalászos sokasága miatt, másutt azonban a jó öntést dicsérik és így a két véget itt is kiegyenlítő egymást, sőt a hegyi vidékeken mutatózó s javult termés-kilátások következtében a remélnél átlagban valamivel jobb a termés. Az emelkedés ugyan — szemben a július hó 10-iki állapottal — alig számba vehető, mindenesetre azonban kedvező, tekintve a szeszélyes időjárást, mely a rozs aratása alatt szintén megvolt. Az ideai rozs és kétszeres terméshozama teljesen egyenlő lesz a mult évvel.

Az árpa aratását is nagyon akadályozta az esős időjárás s ennek kapcsán főképp minőségileg jelentékenyen romlott a tavaszi árpa, melynek termelését különösen a felvidéki részekben rendkívül kiterjedten üzik. Sörárpa csak elvétve lesz elsőrendű; többnyire sárgás és részben barnás színű árpa termelt az ország nagy részében. Így tehát az ideai árpa nagyobbára csak takarmánynak lesz használható. Az árpa országos átlagban eléggé súlyos, de azért meglehetősen sok az olyan minőség is, amely a minőségi átlagsúlytól kényszerítés, rozsdaelhűtés és üszög következtében messze elmarad. Mennyiségre nézve az árpa-termés hozamában szintén nincsen lényeges változás és így a közepes átlagot — amint a próbacseplések mutatják — megadja, habár ez a termés is egyes vidékek jobb termése következtében valamivel javult. Az árpa termés hozama e szerint — szemben a mult évvel — mennyiségileg csaknem egyenlő. A bevetett terület 1.788.000 kat. hold és minthogy a kat. holdankint várható országos termés megközelíti a 7 métermázsát, összesen remélhető mintegy 12.36 millió métermázsra.

A zab aratása az Alföldön már megindult; a hegyi részeken azonban most zsendül, sőt itt-ott még egészen zöld. A termés-kilátások nagyobbára változatlanok, noha néhol visszaesés mutatkozik; ezt a hanyatlást azonban ellensúlyozzák a több helyen is észlelt termés-kilátás emelkedések. Általában a zab szintén szenvedett a rozsdtól s néhol az Alföldön viharoktól és a hűtéstől, fergek helylyel-közöl szintén megkárosították. A zab minősége tekintetében jó középminőséget ígér, itt-ott azonban jóval gyöngébb lesz a rendes közepes átlagnál. A zabból még nem voltak próbacseplések eszközölhetők, mindazáltal a jól kifejlődött fejek mennyiségileg közepes terméshozammal bíznak. A bevetett terület 1.685.000 kat. holdra becsülhető; a kat. holdankint országosan remélt termés-átlag 6.5 métermázsra tehető, vagyis a várható összes terméshozam megközelíti a 11 millió métermázsát. A mult évben termelt 1142 millió métermázsra és így az ideai termés valamivel gyöngébb az 1898-iki eredményénél.

A repeze cséplését hevégezték. A cséplés eredménye utóbb javult, kivéve a Duna balparti vidéken.

A kukorica fejlődésének az időjárás kedvezett, zászlóját nagyrészt kihajtotta, jól csövesedik és jól virágozik. Az utóbbi időszak alatt javult.

A hüvelyesek jól állanak, termés-kilátásuk kedvező.

A takarmány és czukorrépa vetések az egész országban kifogástalanul fejlődnek és jó termésre nyújtanak reményt. Rovar-károk felől néhol panaszok merülnek föl.

A burgonyára az utóbbi szárazabb idő előnyös volt, de az előző túlnedvesség következtében a rothadás már nagyobb mérvet öltött.

A köles és tatárka, bár helyenkint ritkán állanak vagy gyomosak, — általában jól fejlődnek.

A kender- és len-vetések állása általában kielégítő. A kender mindenütt virágozik. Zápor és jégeső helyenkint kárt okozott.

A dohány csaknem mindenütt szépen fejlődik, bugázzák, kacsozzák, Dunántúl törését is megkezdették. Féreg pusztítás miatt kedvező. A sarju szépen fejlődtek, néhol kaszálni kezdték.

Kiadó laptulajdonos:

dr. Nemes Sándor.

Idegenek névjegyzéke.

Grand Hôtel Mayer:

Györfly Szigeti Géza igazgató Zombor.
Karas Ödön hírlapíró Budapest.
Polacek Ede vállalkozó Fiume.
Fischer Sándor vállalkozó Zvornik.
Frank Arthur magánzó Fehérvár.
Zsotér László felügyelő Szeged.
Tóth Károly jegyző Szőreg.
Deckel Pál magánzó Offenburg.
Jovánovics Tósa jogász Fehértemplom.
Putnik Vászta jogász " "
Weinbaum Keresztély tanár Budapest.
Plivelics Sztankó tanár Zimony.
Simandy Antal magánzó Palánka.
Jäger Antal mérnök Budapest.
Csiszer Kálmán igazgató Kassa.
Frank Mór gyáros Pölten.
Körmendi Henrik vállalkozó Szeged.
Ladány József kereskedő Eszék.
Nasitz Ede kereskedő Temesvár.
Abonyi Adolf kereskedő Budapest.
Stransky Camilló kereskedő Bécs.
Salamon Ferencz kereskedő Budapest.
Strasser Jakab kereskedő Budapest.
Wild Márton kereskedő " "
Hecht Jakab kereskedő N.-Várad.
Hauser Adolf kereskedő Paraputy.
Bruck Miksa kereskedő Budapest.
Singer Adolf kereskedő " "
Gücs József kereskedő " "
Riediger Ignác kereskedő Schönburg.

Baron József kereskedő Szabadka.
Klein Lajos kereskedő Budapest.
Glosz Béla kereskedő Budapest.
Rothauser Marcell kereskedő Budapest.
Sonnenschein Adolf kereskedő " "
Stern György kereskedő Bécs.
Franknbuch Ágoston kereskedő Prága.
Horváth Ferencz kereskedő Budapest.
Mayer Frigyes kereskedő " "
Kellert Zsiga kereskedő " "
Werner Jakab kereskedő " "
Windholz Ignác kereskedő Temesvár.
Ostermayer Viktor kereskedő Bodenbach.
Piovati Emil kereskedő Bécs.
Elbogor Gyula kereskedő " "
Presburger Adolf kereskedő Budapest.
Rahmer Mihály kereskedő " "
Rosenberg Lajos kereskedő " "
Sattler Zsiga kereskedő " "
Zensor Gyula kereskedő " "
Magyar Mátyás kereskedő Földvár.
Bruck Sándor kereskedő Budapest.
Altmann Mór kereskedő " "
Kanitz Emil kereskedő " "
Rác Mihály kereskedő " "
Podvinecz Samu kereskedő " "
Vajda Samu kereskedő " "
Gál Miksa kereskedő " "
Walter Miklós kereskedő Bécs.
Bern Károly kereskedő " "
Jekim Ágoston kereskedő " "
Hoffmann Jakab kereskedő Eszék.

Erzsébet szálloda.

Goldmann Fülöp ügyvéd Temesvár.
Janosa Ignác utazó Bécs.
Jankovits Aladár jegyző Budapest.
Vessay Ákos karmester " "
Kubel Emil utazó " "
Frech Ferencz hivatalnok Kula.
Bányay Albert százados Zombor.
Schwarz József utazó Budapest.
Frenkl Lipót utazó Grác.
Dilmond Frigyes utazó Budapest.
Hartlich Lőrincz utazó Budapest.
Egri Márton utazó " "
Hecht Ignác utazó " "
Brumberger János utazó " "
Gruics Béla utazó " "
Keller Ákos utazó " "
Handler Vilmos utazó " "
Bister Adolf utazó " "
Holender Dezső utazó Majsza.
Dinecz Mór utazó Bodenbach.
Erdensohn Gyula utazó Budapest.
Virány Imre utazó Budapest.

Központi szálloda.

Nikolits György ügyvéd Panesova.
Frölich Cornél hivatalnok Szeben.
Choffer Károly mérnök Becse.
Farkas Zsiga ügyvéd Zombor.
Milkó Endre hivatalnok Zombor.
Fürst Salamon orvos Zimony.
Jank János hivatalnok Pécs.
Sandauer Arthur utazó Temesvár.
Löwinger gyula utazó Szeged.
Benedek Sándor utazó Becse.

Fábry szálloda.

Gyurits Nikola akadémikus Vinkovcso.
Rank Antal hivatalnok Eszék.
Vuja Mária hivatalnokné Szeged.
Hanséki Mária magánzó Bécs.
Laura Milán hivatalnok Vukovár.
Jurisevits Antal kereskedő Bécs.
Fleischner Cornelia szobaasszony Bécs.

Fehér hajó szálloda.

Abramovits József faragó Gospics.
Rebernik Bóbert vasöntő Oravicza.
Malesevits Nikola hivatalnok Ireg.
Jorgovits Gergely hivatalnok Temesvár.
Novák Pál szabó Pozsega.
Novák Pál lelkész " "
Badaczki Koszta kereskedő Zimony.
Illits Milán kereskedő " "
Georgievits Mária magánzó Baja.
Kellert Róbert utazó Pécs.

Teve szálloda.

Jazek János képező Krusenacz.
Leszkovacz István tanító Szivácz.
Szamsalovits István birtokos Iliok.
Benusits Ferencz jogász
Lubkovits Sándor kereskedő Sasinceza.

Nyilt-tér.*

Mint hogy a tavasz előrehaladásával csecsemőt, gyermeket és felnőttest egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

ÁGNES-forrásunk

vízének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt mert dús szén-sav-tartalmánál fogva, specifeus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tífoid-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos béltálmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélhurutot gyermekeknek és felnőtteknek gyógyítja. Kellemesen hatván be szén-savánál fogva a gyomor és bél idegeire: a gyermekek lázas megbetegedése-inél pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat csillapító hatásánál fogva.

—||| Kedvelt borvíz. |||—

A mohai Ágnes-forrás
kezelősége.

Főraktár:

ÉDESKUTY L.

cs. és kir. udvari szállító
BUDAPEST, V. Erzsébet-tér 8. sz.
Kapható minden gyógytárban,
fűszerkereskedésben és vendéglőben.

* Az ezen rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

6681 szám

tkvi 1899.

Árverési hirdetmény.

A titeli kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Beesélics Lyuba gardinovezei lakos végrehajtatónak néh. Bugarin Vlada gardinovezei lakos hagyatéka végrehajtást szenvedett ellen 20 frt 02 kr. tőke és jár. iránt folytatott végrehajtási ügyében a titeli kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság területén a gardinovezei 34. lapszámú tkvben felvett Bugarin Vlada, Vata, Rakila, kk. Bugarin Simon, György, Velinka, Krisztina, Káta és Demeter nevéen álló 23. számú ház, 800 □-öl házhely, 390 □-öl kert és 420 □-öl kert egészben 376 frt. becsáron, továbbá ugyanazon tkvben felvett A. f. II. 76. hrsz. 2 hold szántóból Bugarin Vladát megillető része 41 frt. 77 kr., B. f. II. 17. hrsz. 2 hold szántónak Bugarin Vladát megillető része 41 frt 77 kr. C. f. I. 80 hrsz. 2 hold szántónak Bugarin Vladát megillető része 41 frt 77 kr. C. f. II. 159. hrsz. 2 hold szántónak Bugarin Vladát megillető jutalék 41 frt. 77 kr., D. 17. hrsz. 400 □-öl szántó egészben 94 frt., E. 17. hrsz. 400 □-öl szántó egészben 94 frt. F. 17. hrsz. 5 hold kaszálóból Bugarin Vladát megillető jutaléka 94 frt 44 kr. G. 39. hrsz. 840 □-öl szőlő egészben 156 frt., D. 9. hrsz. 1 hold szántó egészben 180 frt. A. f. II. 80 hrsz. 1 hold szántó egészben 180 frt. és C. f. I. 15. hrsz. 1 hold szántó egészben 180 frtban megállapított kikiáltási árban nyilvános árverés útján el fog adatni.

Határnapul 1899. évi október hó 14-ik napjának délelőtti 10 órája Gardinoveze községhezához kitűzetik, oly hozzáadással, hogy az ingatlan ezen határnapon a becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a fenti becsár, melynek 10% venni szándékozók készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881. évi 3333. számú I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről szabályszerű elismervényt átszolgáltatni kötelesek.

Vevő köteles a vételárat két egyenlő részletben és pedig az elsőt 8 nap, a másodikat 6 hét alatt mindig az árverés napjától számított 5% kamatokkal a titeli kir. adóhivatalnál lefizetni.

Kelt Titelen a kir. bíróság mint tkvi hatóságnál, 1899. évi június hó 21-én.

Mile Elek s. k.
kir. albiró.

1684. 1899.

végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ujvidéki kir. járásbíróóság 1899. évi V. 996. és 1010. számú végzése következtében Dr. Hein József bpesti ügyvéd által képviselt Hofherr és Schrantz bpesti cég javára — ösmeretlen tartozkodásu Laudon Ferencz volt ujvidéki lakos ellen Dr. Kovács Bódog ügyvéd kinevezett ügygondnok által képv. 471 frt. s jár. erejéig 1899. évi június hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1026 frtra becsült egy 4 ló erejű Hofherr és Schrantz-féle gőzmozgony és más ingókból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az ujvidéki kir. járásbíróóság 1899. évi V. 996. és 1010/2. számú végzése folytán 471 frt. tőkekövetelés, ennek 1899. évi február hó 10. napjától járó 6% kamatai, 1/5% váltódíj és eddig összesen 37 frt 20 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Ujvidéken a vasúti állomáson leendő eszközlésére **1899. évi augusztus hó 2. napjának délelőtti 9 órája** határidőül krtűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat másik is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Ujvidéken, 1899. évi július hó 20. napján.

Basch Sándor
kir. bir. végrehajtó.

Csödtömeg eladás.

Alulírott tömeggondnok a csödtömeg eladására 1899. évi július hó 21-én hozott határozata folytán közhírré teszi, hogy vagyombukott Szlezák M. utóda cég csödtömegéhez tartozó és a csödtömlár 1-705 tételei alatt felvett és 3988 frt. 50 krba becsült árúk és bolti szerelvények ajánlati verseny útján eladatnak.

1. A zárt írásbeli ajánlatok 1899. évi augusztus hó 22-ik napjának d. u. 5 óráig Dr.

Kohn Károly ujvidéki ügyvéd választmányi elnök-nél nyújtandók be.

2. Ajánlattevők tartoznak a becsérték 10%-át azaz 398 frt 85 krajczárt nevezett választmányi elnök-nél a versenyajánlat beadásával egyidejűleg, de nem a zárt ajánlathoz mellékelve, külön nyugta ellenében lefizetni.

3. A csödtömeg eladásának jogában áll az ajánlatok közül a neki tetszőt elfogadni, — esetleg valamennyi ajánlatot elutasítani.

4. Vevő köteles ajánlatának a választmány által történt elfogadásától illetve a csödtömlár jóváhagyásától számított 24 óra leforgása alatt a vételárat, a melybe a bánatpénz betudatik Dr. Krno Milos ujvidéki ügyvéd tömeggondnoknál lefizetni, — le nem fizetés esetén pedig az üzlettől elállottnak tekintetik és bánatpénzét elveszti.

5. Vevő köteles a vételügylettől járó 3-ik fokozat szerinti bélyegilletéket ugyancsak nevezett tömeggondnoknak lefizetni.

6. A vétel létrejötte után a csödtömeg az árúk mennyiségéért és minőségéért nem szavatol.

7. A csödtömlár az ajánlatok felett 1899. évi augusztus 24-ik napjának d. u. 5 óráig határoz.

Kelt Ujvidéken 1899. július 24-én.

Dr. utr. Krno Milos
ügyvéd - tömeggondnok.

NYÁRI MENETREND.

Ervényes 1899. évi május hó 1-ső napjától.

	Személy vonat		Vegyes vonat		Gyó. s. vonat		Vegyes vonat	
	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.	
Budapest ind.	10 20	7 35						
Szabadka érk.	4 09	1 —						2 40
" ind.	5 40	1 46	4 —					5 57
Hegyes-Feketeh. érk.	6 57	2 57	6 02					6 09
" ind.	7 02	2 58	6 07					6 57
Verbász érk.	7 17	3 13	6 30					6 58
" ind.	7 22	3 18						7 10
Ujvidék érk.	8 29	4 14						7 11
" ind.	8 36	4 21						7 56
India érk.		5 25						8 03
Zimony érk.	10 51	6 32						8 03
" ind.	11 12	6 55						112
Belgrad érk.	11 22	7 05						247
Belgrad ind.	4 15	8 05						
Zimony érk.	4 26	8 16						5 31
" ind.	4 56	8 50						5 40
India ind.		10 01						6 11
Ujvidék érk.	7 42	11 07						6 —
" ind.	8 02	11 14						7 34
Verbász érk.	9 07	12 10						7 43
" ind.	9 12	12 13	5 12					7 50
Hegyes-Feketeh. érk.	9 30	12 30	5 37					8 32
" ind.	9 33	12 31	5 42					8 33
Szabadka érk.	10 53	1 45	7 47					8 45
" ind.	11 26	2 20						8 46
Budapest érk.	7 05	7 35						9 34

Hegyes-Feketeh. ind. 8⁰⁰ d. e. — 3⁰⁰ d. u.
Kula " 9⁰⁰ " — 4⁰⁰ " "
Torzsa " 10⁰⁰ " — 4⁰⁰ " "
Palánka " 11⁰⁰ " — 7⁰⁰ este.

Palánka ind. 5⁰⁰ reggel — 9⁰⁰ d. e.
Torzsa " 6⁰⁰ " — 10⁰⁰ " "
Kula " 7⁰⁰ " — 11⁰⁰ " "
Hegyes-Feketeh. " 7⁰⁰ " — 12⁰⁰ d. u.

Palánka ind. 3⁰⁰ d. u. | Gajdobra ind. 4⁰⁰ d. u.
Gajdobra érk. 3⁰⁰ " | Palánka érk. 4⁰⁰ "

A dupla fekete vonalak éjjeli időt jeleznek.

Magyar kölcsönös állatbiztosító társaság mint szövetkezet **BUDAPEST, VII. Erzsébet-körút 27.**

Biztosításokat elfogad:

LOVAK és SZARVASMARHÁK

elhullása következtében beállott káresetek megtérítésére.

Kártérítés igénye fennáll: ha közönséges és járványos betegségekben vagy baleset folytán pusztul el az állat, továbbá ha a szövetkezet kényszervágást kénytelen elrendelni.

A díjak rendkívül mérsékeltek. Felvilágosítással szívesen szolgál ujvidéki vezérképviselőnk: Wimmer Károly, Ujvidéken.

Első cs. és kir. szab. Duna-Gőzhajózási-Társaság.

**A SZENÉLYSZÁLLÍTÓ HAJÓK
NYÁRI MENETRENDJE.**

Ujvidékről—Budapestre:
Hétfőn, csütörtökön és szombaton d. e. 11 óra
20 perczkor.

Ujvidékről Zimony, Belgrád és Orsovára:
Szerdán, pénteken és vasárnapon este 6 óra 40
perczkor.

Ujvidékről Zalánkemény, Tiflre:
Szerdán, pénteken és vasárnapon este 6 óra 40
perczkor.

Érvényes 1899. évi május hó 1-től a további
intézkedésig.

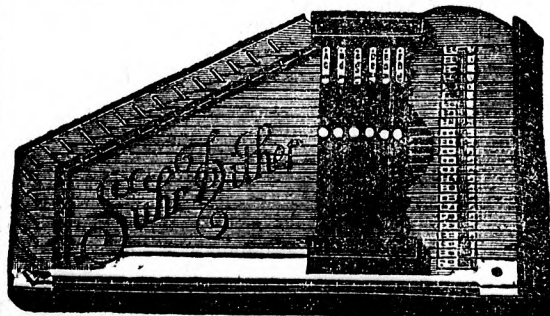
UJVIDÉK, 1899. április havában.

Az ügynökség.

Kérem, kísérse meg a
Valódi
FRANCK
Kávé-
pótlékot!

Francis Henrich
Kassa.

Csak 4 forintért

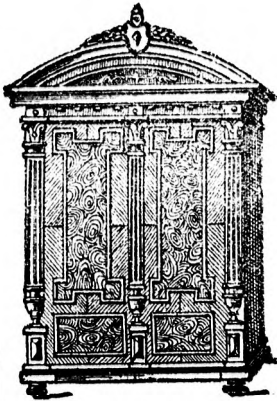
küldök utánvétellel egy nagy, igen finom hangver-
seny akkord ceterát 6 billentyűvel, 25 húrral,
igen finoman fényezve s elegánsan kiállítva,
kényelmesen hangoltatható, csodás szép hang-
gal s a rajt való játék egy óra alatt megtanul-
ható. Ez a cetera előbb kétannyiba került. Ez
a gyönyörű hangszer ne hiányozzék egy család-
nál sem. Széjjelküldés teljesen felszerelve,
legjobb iskolával, kottatartóval, hangolókés-
zülékkel, kúccsal, gyűrűvel és dobozzal 3
billentyűs akkord cetera csak 1 1/2 frt (1 frt 75 kr.)
Portó és láda minden hangszerhez 1 korona. Naponként
érkeznek köszönő levelek. Hisinger fötanító Kleinöbning-
ban (Stájerország) ezeket írja: Leitgeb József a ceterával
nagyon meg van elégedve és engem bizott meg azzal, hogy
megrendelésnek pontos teljesítéséért önnel teljes elismerést
nyilvánítsak. — Tessék közvetlenül erre a címre küldeni
a megrendelést:

Heinr. Suhr, Neuenrade 63.
(Németország.)

Arany és ezüst éremmel
kitüntetve.

Alapított 1860-ban.

Arany és ezüst éremmel
kitüntetve.

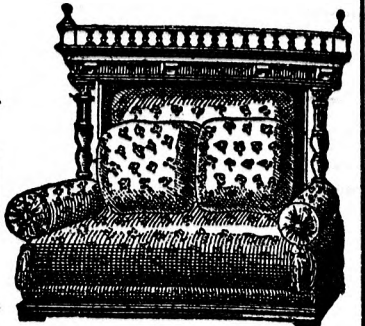
Nagy butoraktár.

SAJÁT GYÁRTMÁNY.

Dussing Miklós utóda

UJVIDÉKEN,

szemben a szerb népiskolával, a gabona-
piacz mellett.

Dúsan felszerelt raktárt tart szalonbutorzatból, ebédlő, uri-lak-hálószoba
butorzatból. Gazdag választék diván, ottomán, chaislongues, függöny,
terítő és szőnyegekben.

Elvállal kelengyebutorok szállítását, egész lakások, irodák, szállodák
berendezését.

Mindent a legegyszerűbbtől a legfényesebb kiállításig s mindent solid és
garantált jó minőségben **olcsón és jutányos áron.** 15-15

Olcsó bevásárlási forrás.

Árjegyzéket bérmentve ingyen küld.

Tiszteletes szolgálat.

AZ ÉLETBEN

soha többé nem kínálkozik a ritka alkalom, hogy csak

2 frt 95 krért

következő gyönyörű és igen hasznos tárgyak kaphatók legyenek

21 darab csodálatos olcsó 21 darab

1 pontos járásu Amerikai Anker Remontoir zsebóra 5 évi jótállással.	1 igen szép valódi goldin pánczéi óraláncz.	1 igen finom melltű,
1 igen szép valódi goldin pánczéi óraláncz.	1 zseb pipere készlet fésűvel,	1 óra tok,
2 drb. imit. arany gyűrű a legújabb faconban szimili-brillianssal.	2 drb. imit. arany gyűrű a legújabb faconban szimili-brillianssal.	1 pár fülbevaló,
		5 igen hasznos tárgy.
		1 gyönyörű női czikk. ingyen.

Reméljük, hogy ezen előnyös alkalmat, miután a készlet már nem nagy, mindenki haladéktalanul fogja felhasználni, megjegyezzük, hogy az óra maga legalább is ezen értéket képviseli.

A szétküldés utánvét mellett, vagy az összeg előleges beküldése mellett eszközöltetik. Meg nem felelő áruk azonnal és akadálytalanul visszavétnek.

Megrendelhető csakis egyes egyedül

Adler festvérek Krakkó, Dittels-gasse 62
export áruháznakál.

Raktáron vannak még igen szép női ezüst-double broschok és karpereczek, melyek 14 karátos arannyal futtatva és a cs. kir. fémjelző hivatal által jelezve vannak.

1 csodaszép ezüst-double női brosch ezelőtt 2 frt., most csakis 1 frt., 1 csodaszép ezüst-double karperecz ezelőtt 5 frt., most csakis 2 frt 50 krtól kerül.

A Michelstädter S. E. és H. cég

Ujvidéken (Főter 3.)

ajánlja választékdús cipőraktárát; és pedig

női cipőket	2 frttől feljebb
férfi „	3 „ „
gyermek cipőket	50 krtól „

Továbbá szabadalmazott monopol-szandálokat, nőknek
1 frt 40 kr., férfiaknak 1 frt 80 kr.

Párisi drill bőrtalppal nőknek 1 frt 20 kr., férfiaknak
1 frt 60 kr.

Szabott árak a talpokba bevéve.

Csak saját gyártmányok.